

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

July 2015

Prometheas Events

None due to the summer season

Websites of the month

- *My big fat Greek divorce:* <http://www.economist.com/news/leaders/21654598-greece-and-euro-zone-are-stuck-abusive-relationship-my-big-fat-greek-divorce>
- *Το υλικό των ονείρων του έλληνα αστροφυσικού Σταμάτη Κριμιζή, Πηγή:*
<http://www.lifo.gr/team/u46464/58739>
- *OYL's Apprentice Program in Greece:*
<https://www.kickstarter.com/projects/1874897140/oyls-apprentice-program-in-greece>
- *Παντοπόλειον στο Μοναστηράκι:*
<http://www.driveandtravel.gr/%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%86%CE%B7/2874-%CF%80%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%BF%CF%80%CF%8E%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CE%BF%CE%BD-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%AC%CE%BA%CE%B9.html>
- *Cyprus: Reunification Proving Elusive:* <https://www.fas.org/sgp/crs/row/R41136.pdf>
- *453: Η πιο συγκλονιστική αφήγηση της Αλώσεως από την Μαριάννα Κορομηλά! (βίντεο):*
<http://olympia.gr/2015/05/29/1453-%CE%B7-%CF%80%CE%B9%CE%BF-%CF%83%CF%85%CE%B3%CE%BA%CE%BB%CE%BF%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE->

%CE%B1%CF%86%CE%AE%CE%B3%CE%B7%CF%83%CE%B7-
%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CE%BB%CF%8E%CF%83/#more-476442

- **Οι υπό εξαφάνιση ψαράδες της Πάρου:**
<http://www.kathimerini.gr/817897/gallery/epikairothta/ellada/oi-ypo-e3afanish-yarades-ths-paroy>
- **Costco embraces Greek extra-virgin olive oil amid Italian crop's woes:**
http://www.seattletimes.com/business/retail/costco-embraces-greek-extra-virgin-olive-oil-amid-italian-crops-woes/?utm_source=facebook&utm_medium=social&utm_campaign=article_left
- **Μυστράς: Η βυζαντινή πολιτεία της Πελοποννήσου:**
<http://www.kathimerini.gr/817918/article/ta3idia/sthn-ellada/mystras-h-vyzantinh-politeia-ths-peloponnhsou>
- **Γνωρίστε τη Σπάρτη της εποχής του Όθωνα!!**
http://spartaarchitecture.blogspot.gr/2015/05/blog-post_28.html?m=1

Books and Music

- **"Power and Pathos/Bronze sculpture of the Hellenistic world"** by Jens Daehner and Kenneth Lapatin
- **"ΤΡΟΪΚΑ - Ο Δρόμος προς την Καταστροφή"** του Μιχάλη Ιγνατίου

News Articles

«Το κυρίως μέτωπο του αγώνα για την ιστορική επιβίωση του Ελληνισμού δεν είναι η αντιμαχία με τους δανειστές μας και τον μινώταυρο του υπέρογκου χρέους. Το κυρίως μέτωπο είναι στο εσωτερικό: Γλώσσα, ιστορική συνείδηση, καλλιέργεια κοινωνικής ευαισθησίας. Μια κοινωνία σε κατάρρευση, με μηδενισμένη κάθε ποιότητα ζωής πέρα από την καταναλωτική ευμάρεια, είναι αδύνατο να επιβιώσει, έστω με διαμάντια στο υπέδαφός της. Πολιτικό σχήμα που να αντιλαμβάνεται αυτή την αλήθεια, δεν υπάρχει. Επομένως, ούτε ελπίδα».

Χρήστος Γιανναράς

Τα ελληνικά πανεπιστήμια οδεύουν προς το τέλμα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΚΑΣΑΣ

20 Ιουνίου, 2015

«Το γεγονός ότι ανεχόμαστε να συνεδριάζουν τα όργανα του πανεπιστημίου υπό το κράτος της βίας είναι πρωτόγνωρο. Δεν συμβαίνει πουθενά στα προηγμένα πανεπιστήμια. Ο κόσμος έχει συνηθίσει την αθλιότητα των καταλήψεων, της βίας, να σε βρίζει κάποιος και να το υπομένεις», λέει ο Δημήτρης Μπερτσιμάς, καθηγητής στο MIT.

Το βαθύ πολιτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα στην οποία αναπτυξιακή προσπάθειά της και την εξωστρέφεια αποτυπώνεται απτά στην περιπέτεια των Συμβουλίων των πανεπιστημίων και ΤΕΙ. Το 2011, με νόμο που ψηφίστηκε από ευρεία πλειοψηφία –255 ψήφους– θεσμοθετήθηκαν τα Συμβούλια Ιδρύματος (ΣΙ), ένας θεσμός που έχει υιοθετηθεί στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης. Πεμπτουσία του νέου θεσμού είναι οι αρμοδιότητες στρατηγικού σχεδιασμού για τα ιδρύματα και οικονομικής εποπτείας και κοινωνικής λογοδοσίας που του ανατέθηκαν, καθώς τα δημόσια ΑΕΙ/ΤΕΙ χρηματοδοτούνται από τον Έλληνα φορολογούμενο. Στο πλαίσιο αυτό και με στόχο την αριστεία και την εξωστρέφεια, προσκλήθηκαν να συμμετάσχουν στα Συμβούλια Έλληνες πανεπιστημιακοί με σημαντική καριέρα σε ΑΕΙ και ερευνητικά κέντρα του εξωτερικού. Συνολικά περίπου εκατό Έλληνες πανεπιστημιακοί από σπουδαία ΑΕΙ ξένων χωρών –από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Δανία έως την Αίγυπτο και τη Σαουδική Αραβία– «επέστρεψαν» το 2013 στη χώρα μας, ώστε –μαζί με 250 διδάσκοντες στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ– να συμμετάσχουν στα πρώτα Σ.Ι. Δύο χρόνια μετά, χωρίς καμιά αξιολόγηση του έργου των Σ.Ι. κι ενώ στις εκλογές ανάδειξής τους συμμετείχαν οι οκτώ στους δέκα πανεπιστημιακούς, η νέα κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εξήγγειλε την κατάργησή τους. Την εξαγγελία κάνει πράξη το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας που έχει τεθεί σε διαβούλευση έως και την προσεχή Παρασκευή.

Απογοήτευση, θυμός, σκωπτικά σχόλια διατρέχουν τις τοποθετήσεις στην «Κ» των τεσσάρων Ελλήνων πανεπιστημιακών του εξωτερικού, καθώς των άλλων τεσσάρων καθηγητών ελληνικών ΑΕΙ. «Το απογοητευτικό είναι ότι η κυβέρνηση επιστρέφει σε ένα σύστημα λειτουργίας των ΑΕΙ που έχει τη βάση του στο 1982, παραβλέποντας ότι η πλειονότητα των Ελλήνων πανεπιστημιακών θεωρεί ότι αυτό το σύστημα ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για τις παθογένειες των ιδρυμάτων και

σαφώς δεν συνάδει με το διεθνές ακαδημαϊκό τοπίο», λέει ο Δημήτρης Μπερτσιμάς από το Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Αθηνών.

«Η ελληνική κοινωνία δεν αρέσκεται σε μεγάλες αλλαγές, την ίδια στιγμή δεν είναι εύκολο να επιτευχθούν η σύγκλιση και η συναίνεση ούτε σε ζητήματα όπως η Παιδεία. Αυτό μας οδηγεί, βέβαια, στο τέλμα», προσθέτει ο Βασίλης Ταρλατζής από το ΑΠΘ. «Η δραματική μείωση του προσωπικού, το αφάνταστα χαμηλό επίπεδο των μισθών, η αδιαφάνεια της διοίκησης και η απίθανη γραφειοκρατία –που δεν χαρακτηρίζει μόνο την εκπαίδευση της χώρας– αποτελούν σημαντικά εμπόδια στη μόρφωση των φοιτητών και στις ερευνητικές δραστηριότητες του καθηγητών», λέει ο Αλέξανδρος Νεχαμάς του ΕΚΠΑ. Και τονίζει: «Αυτά είναι τα πραγματικά προβλήματα του ΕΚΠΑ – και όχι μόνον–, που προέρχονται κυρίως από το ότι ακόμα δεν έχουμε συνειδητοποιήσει πως η παιδεία δεν είναι δαπάνη, αλλά επένδυση. Και τέτοια προβλήματα δεν λύνονται με την αλλαγή ενός νομικού πλαισίου. Χρειάζεται σοβαρή σκέψη, μακροπρόθεσμος σχεδιασμός και πνεύμα συνεργασίας μεταξύ όλων που ενδιαφέρονται για το μέλλον της παιδείας μας, που είναι και το μέλλον της χώρας μας – δηλαδή, όλων μας. Υπάρχει, άραγε, μια τέτοια δυνατότητα σήμερα; Το ελπίζω».

«Στην ελληνική πανεπιστημιακή πραγματικότητα, οι περισσότεροι ενδιαφέρονται για τον εαυτό τους και όχι για το σύνολο. Αυτό είναι βαθιά απογοητευτικό», λέει στην «Κ» ο Δημήτρης Μπερτσιμάς, καθηγητής στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης (MIT) των ΗΠΑ, ο οποίος αποδέχθηκε την πρόσκληση και ανέλαβε τη θέση του προέδρου του Συμβουλίου (Σ.Ι.) του Πανεπιστημίου Αθηνών. «Το γεγονός ότι ανεχόμαστε να συνεδριάζουν τα όργανα του πανεπιστημίου υπό το κράτος της βίας είναι πρωτόγνωρο. Δεν συμβαίνει πουθενά στα προηγμένα πανεπιστήμια. Ο κόσμος έχει συνηθίσει την αθλιότητα των καταλήψεων, της βίας, να σε βρίζει κάποιος και να το υπομένεις. Αντί το Συμβούλιο να ασχολείται με τον στρατηγικό σχεδιασμό για το ίδρυμα, βρέθηκε να αντιμετωπίζει ηχηρές μειοψηφίες.

Αυτός ο μιθριδατισμός δεν βοηθάει να αντιμετωπισθούν τα δύσκολα προβλήματα στα πανεπιστήμια», προσθέτει, τονίζοντας ότι οι Έλληνες πανεπιστημιακοί σε ΑΕΙ του εξωτερικού που μετείχαν σε Συμβούλια το έκαναν με πρόθεση προσφοράς, αλλά αντιμετώπισαν τη δυσπιστία και τις ιδεοληψίες μερίδας πανεπιστημιακών των ελληνικών ΑΕΙ.

Τεράστια εμπόδια

«Δέχθηκα την εκλογή μου στο Συμβούλιο του ΕΚΠΑ με ενθουσιασμό και συγκίνηση, ελπίζοντας ότι θα μπορούσα να συνεισφέρω στον εκσυγχρονισμό της ανωτάτης εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Πιστεύω ότι το Συμβούλιό μας έκανε μερικά βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση, κυρίως με την επιμονή του στη διαφάνεια των δραστηριοτήτων του Ιδρύματος και τον έλεγχο που άρχισε να κάνει στη διαχείριση της περιουσίας και των δαπανών του», λέει, από την πλευρά του, στην «Κ» ο Αλέξανδρος Νεχαμάς, καθηγητής Φιλοσοφίας και Συγκριτικής Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Princeton ΗΠΑ. «Δυστυχώς, τα εμπόδια που αντιμετωπίσαμε ήταν τεράστια», προσθέτει. Σύμφωνα με τον ίδιο, οι τροποποιήσεις του νόμου Διαμαντοπούλου επί υπουργίας Κωνσταντίνου Αρβανιτόπουλου, το 2012, είχαν ήδη αφαιρέσει πολλές από τις αρμοδιότητες των Σ.Ι. και η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας δεν έδειξε κανένα ενδιαφέρον για τη λειτουργία του θεσμού. «Ούτε όμως και για τη λειτουργία του ίδιου του ΕΚΠΑ. Το υπουργείο έθεσε σε διαθεσιμότητα ένα τεράστιο μέρος του διοικητικού προσωπικού με τρόπο εντελώς αδικαιολόγητο και προκάλεσε το βίαιο κλείσιμο του Ιδρύματος για ένα ολόκληρο εξάμηνο – φαινόμενο πρωτοφανές σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι δε παλινωδίες του τους επόμενους μήνες επιδείνωσαν την απαράδεκτη αυτή κατάσταση

που έγινε, άδικα, το κύριο θέμα που απασχόλησε σχεδόν αποκλειστικά το Σ.Ι. αμέσως μετά τη σύστασή του και του αφαίρεσε την ευκαιρία να ασχοληθεί συστηματικά με τα πραγματικά, και σοβαρότατα, προβλήματα του ΕΚΠΑ.

Το υπουργείο, επίσης, χωρίς ουσιαστικό λόγο, παρέτεινε τη θητεία των τότε πρυτάνεων, μερικοί από τους οποίους ήταν δεδηλωμένοι αντίπαλοι του νόμου Διαμαντοπούλου. Έτσι, άλλο σοβαρό εμπόδιο ήταν η έλλειψη συνεννόησης με τον πρύτανη Θεοδόση Πελεγρίνη, ο οποίος δεν συνεργάστηκε μαζί μας και μας αντιμετώπισε με προσβλητικό τρόπο, παρομοιάζοντάς μας δημοσίως με ναζί και πεμπτοφαλλαγίτες. Χαρακτηριστική ήταν η άδρανειά του όταν, το καλοκαίρι του 2014, ομάδα φοιτητών προσπάθησε να σπάσει την πόρτα της αίθουσας όπου συνεδριάζαμε και μας κράτησε ομήρους για μιάμιση τουλάχιστον ώρα. Τρίτο εμπόδιο ήταν η καχυποψία με την οποία μας αντιμετώπισε η αντιπολίτευση, μέσα κι έξω από το πανεπιστήμιο. Χαρακτήρισε τα Συμβούλια «τα πρώτα βήματα του νεοφιλελευθερισμού στην ανωτάτη εκπαίδευση» και ισχυρίστηκε ότι δίνουν τη βάση για τη σύσταση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Και οι δύο αυτές κατηγορίες ήταν εντελώς αβάσιμες, αλλά η συνεχής επανάληψη της απλοϊκής τους λογικής, που συνεχίζεται ακόμη και σήμερα, τους έδωσε έρεισμα και απήχηση», αναφέρει ο κ. Νεχαμάς, περιγράφοντας προβλήματα που αντιμετώπισαν τα Συμβούλια, αλλά κυρίως εκείνα των μεγάλων ΑΕΙ της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης.

Ο Μιχάλης Σιδερής έφυγε από την Ελλάδα, για να ξεκινήσει τη λαμπρή καριέρα του, το 1982. Χρονιά που τα πανεπιστήμια απέκτησαν τον νόμο-πλαίσιο 1268, που έβαλε τη σφραγίδα του στη λειτουργία των ΑΕΙ τα 30 χρόνια της μεταπολίτευσης. Το 2012 ο κ. Σιδερής αποδέχθηκε την πρόταση να συμμετάσχει στο Συμβούλιο του ΕΜΠ, όντας πλέον καθηγητής στο Πανεπιστήμιο στο Κάλγκαρι του Καναδά. «Μετείχα στο Συμβούλιο γνωρίζοντας ότι ο θεσμός ενισχύει την αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων. Το Συμβούλιο είναι εκλεγμένο όργανο ανοιχτό στην κοινωνία, που όχι μόνο θα ασκούσε εποπτικό και ελεγκτικό ρόλο εκ μέρους της κοινωνίας που χρηματοδοτεί τα ΑΕΙ, αλλά κυρίως θα συνέβαλλε στη χάραξη αναπτυξιακής στρατηγικής, στην υποστήριξη της ερευνητικής δραστηριότητας και στην εξωστρέφεια του ΑΕΙ με τη συμμετοχή στο διεθνές ακαδημαϊκό γίγνεσθαι», λέει ο κ. Σιδερής στην «Κ». «Όμως, πλέον διαπιστώνω ότι η νοοτροπία που δεν θέλει τίποτα να αλλάξει στην καθεστηκυία τάξη των ΑΕΙ είναι πολύ ισχυρή», προσθέτει, δηλώνοντας απογοητευμένος «όχι επειδή καταργούνται τα Συμβούλια, αλλά διότι οπισθοχωρούν τα ελληνικά ΑΕΙ σε σχέση με τη Δύση».

Πλήρης εξάρτηση

Στα περιφερειακά ΑΕΙ δεν υπήρξαν εμπόδια –τουλάχιστον σοβαρά– στη λειτουργία των Συμβουλίων και στις σχέσεις τους με τα άλλα όργανα του ΑΕΙ και την πανεπιστημιακή κοινότητα. «Οι εντυπώσεις μου από τη μέχρι τώρα εμπειρία μου ως προέδρου του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου της Πάτρας είναι θετικές. Είχα πολύ καλή συνεργασία με όλα τα μέλη του Σ.Ι., καθώς και με τον προηγούμενο και τη νυν πρύτανη», λέει στην «Κ» ο Χαράλαμπος Γαβράς. Είναι καθηγητής Ιατρικής στο Boston University των ΗΠΑ. «Τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου εργάστηκαν σκληρά και είχαν στενή συνεργασία, με συχνές συναντήσεις και τηλεδιασκέψεις. Ιδιαίτερως μου έκανε θετική εντύπωση η αφοσίωση και η δραστηριότητα των εσωτερικών μελών, που πρόσφεραν χρόνο και προσπάθεια για την αντιμετώπιση προβλημάτων.

Το διάστημα που λειτούργησε το Σ.Ι. άρχισε να δημιουργεί συνεργασία με πανεπιστήμια του εξωτερικού (π.χ. για ανταλλαγές φοιτητών και μεταπτυχιακών νέων επιστημόνων), καθώς και ενέργειες για την ανεύρεση πόρων για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων», παρατηρεί, αλλά

επισημαίνει ότι «η σχέση των Σ.Ι. με το υπουργείο Παιδείας επαλήθευσε την αρχική κατάπληξη που είχαν όλοι οι επιστήμονες του εξωτερικού για την απόλυτη εξάρτηση της λειτουργίας των ΑΕΙ από την εκάστοτε κυβέρνηση και τον υπουργό, που φυσικά είναι πολιτικό πρόσωπο με κύριο σκοπό την ευθυγράμμιση με την πολιτική γραμμή του κόμματός του. Η πλήρης εξάρτηση των ΑΕΙ από το υπουργείο Παιδείας και κατά συνέπεια από τα πολιτικά πρόσωπα που το διοικούν είναι σοβαρό εμπόδιο για την ορθή διεκπεραίωση της αποστολής των ΑΕΙ». Και καταλήγει: «Τα Συμβούλια θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν την ελεύθερη λειτουργία των ΑΕΙ και να περιορίσουν τις πολιτικές επιδράσεις. Η κατάργησή τους θα επαναφέρει τις πελατειακές σχέσεις φοιτητών και διοικητικών αρχών των ΑΕΙ – κάτι που υποβάθμισε την αξία των ιδρυμάτων τα τελευταία 30 χρόνια».

Χρειάζεται να δοθεί περισσότερος χρόνος

Η πλειοψηφία των μελών των 15μελών Συμβουλίων των Ιδρυμάτων, με βάση τον νόμο 4009 για τα ΑΕΙ, ήταν πανεπιστημιακοί από το ίδιο το ίδρυμα. Πανεπιστημιακοί που εξελέγησαν από τους συναδέλφους τους σε εκλογές, στις οποίες ψήφισαν σχεδόν οι οκτώ στους δέκα. Το ακριβές ποσοστό ήταν 77,7%, αποδεικνύοντας ότι όσοι πανεπιστημιακοί αντιδρούσαν στην εφαρμογή του νέου νόμου και δεν θέλησαν να ψηφίσουν για νέα διοίκηση στο ίδρυμά τους ήταν μειοψηφία. Στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ψήφισε το 79,3% των εκλεκτόρων και στο ΑΠΘ το 76,6%. Τώρα οι εκλεγμένοι διαπιστώνουν ότι τα Συμβούλια καταργούνται με πολιτική απόφαση, χωρίς καν αξιολόγηση του θεσμού.

«Το Συμβούλιο αποτελούσε πρόκληση γιατί ήταν όργανο στρατηγικού σχεδιασμού, υπηρετούσε την προσπάθεια για άνοιγμα του ΑΕΙ στην κοινωνία, για εξωστρέφεια, για εξισορρόπηση των εξουσιών μέσα στο ΑΕΙ, για έλεγχο και λογοδοσία» αναφέρει στην «Κ» ο Βασίλης Ταρλατζής, καθηγητής Ιατρικής του ΑΠΘ και μέλος του Συμβουλίου του Ιδρύματος. Ο ίδιος εκτιμά ότι χρειαζόταν να δοθεί χρόνος στα Συμβούλια, για να αναπτύξουν το έργο τους και τον ρόλο τους σε τομείς όπως η εποπτεία των οικονομικών στα ΑΕΙ. «Και στον πιο μικρό σύλλογο εκλέγεται εξελεγκτική επιτροπή. Εως το 2011 και με το σύστημα που προωθείται από τη νυν ηγεσία του υπ. Παιδείας, η Σύγκλητος θα αποφασίζει για τα οικονομικά του ΑΕΙ και η ίδια θα ελέγχει τις αποφάσεις της!» παρατηρεί σκωπτικά.

«Είμαι απογοητευμένος με την οπισθοχώρηση. Τα πανεπιστήμια πρέπει να υιοθετήσουν ένα μοντέλο λειτουργίας που θα τους επιτρέψει να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της εποχής: έλλειψη κρατικής χρηματοδότησης, ανάγκη για εξωστρέφεια, αξιοκρατία, αριστεία. Αυτά σκέφθηκα όταν δέχθηκα να γίνω πρόεδρος στο Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων» λέει ο καθηγητής Ιατρικής Παναγιώτης Σουκάκος, που επέστρεψε στο ίδρυμα της Ηπείρου, αφού ήταν καθηγητής εκεί για 22 χρόνια και κατόπιν πήρε θέση στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Αστοχίες

Βέβαια, η ανάγκη να δοθεί χρόνος στα Συμβούλια είχε αξία και επειδή τα Συμβούλια δεν είχαν βρει, σε όλες τις περιπτώσεις, τον ορθό βηματισμό τους. Ενδεικτική είναι η άποψη της Ευγενίας Μπουρνόβα, αναπληρώτριας καθηγήτριας του Τμήματος Οικονομικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος του Συμβουλίου του ίδιου Ιδρύματος. «Παρότι είχα διαφωνήσει με τη νομοθετική ρύθμιση σχετικά με τον ρόλο και τον τρόπο εκλογής των Συμβουλίων, έθεσα υποψηφιότητα, γιατί πιστεύω ότι στη δημοκρατία οι νόμοι πρέπει να εφαρμόζονται και στη συνέχεια, μέσα από την

ανάδειξη των προβλημάτων στην πράξη, να βελτιώνονται ή και να καταργούνται. Πιστεύω πάντα ότι στα όργανα διοίκησης πρέπει να μετέχουν όσοι έχουν άποψη για τα πανεπιστήμια, αλλά συγχρόνως και όσοι θεωρούν ότι μόνο η συνεργασία όλων των οργάνων και των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας μπορεί να βελτιώσει την κατάσταση. Πάντα με τη στάση μου είχα ως στόχο τη συνένωση δυνάμεων και όχι την πρόκληση διαιρέσεων ή την αντιπαλότητα», λέει στην «Κ».

Βέβαια, η ίδια παρατηρεί ότι «δυστυχώς τα Συμβούλια δεν κατάφεραν να περάσουν αυτό το μήνυμα. Ενδεικτικά, πολλές φορές το Συμβούλιο του ΕΚΠΑ αναλώθηκε σε διαμάχες με τα άλλα όργανα διοίκησης του ιδρύματος, με αποτέλεσμα να αποκόπτεται από την πανεπιστημιακή κοινότητα και η στάση του να προσλαμβάνεται ως τιμωρητική. Συνεπώς, ούτε μπόρεσε να ανταποκριθεί στις κύριες αρμοδιότητές του, όπως ο στρατηγικός σχεδιασμός και η προσέλκυση πόρων». Η ίδια αναφέρει ότι πρέπει να αποκατασταθεί το κλίμα αλληλεγγύης μεταξύ των μελών της κοινότητας, ενώ προσθέτει ότι «όσοι ασχολούνται με τη διοίκηση ενός ΑΕΙ πρέπει να γνωρίζουν τα προβλήματα του ιδρύματος, να έχουν ρεαλιστικές προτάσεις για την επίλυσή τους και να μπορούν να κινητοποιούν τον μέγιστο αριθμό ατόμων για την υλοποίηση αυτών των προτάσεων. Τα ιδρύματα, όπως και η χώρα μας, έχουν σοβαρό πρόβλημα με τη διοίκηση, γιατί συνήθως αναλαμβάνουν μόνο όσοι έχουν κάποια άλλη ατζέντα και δεν σκοπεύουν στην αποτελεσματική και σύγχρονη διοίκηση που έχουμε τόσο ανάγκη».

«Στον αέρα» το έργο της ανάπλασης

Ενας αφιλόξενος χώρος, με μπάζα, σκουπίδια, ναρκωτικά, μία αυθαίρετη σκηνή που φιλοξενεί καμιά 30αριά άγνωστα άτομα, χωρίς φώτα –ουσιαστικά είναι πεδίο παραβατικότητας με συνεχείς διαρρήξεις, απειλές με όπλο, όπου έχει διαπραχθεί ακόμη και φόνος. Αυτό είναι σήμερα η Πανεπιστημιούπολη του Ζωγράφου. Ενας τεράστιος χώρος πρασίνου, στον οποίο οι φοιτητές, οι καθηγητές και, ευρύτερα, οι κάτοικοι της Αθήνας δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν όταν πέφτει το σκοτάδι.

Το Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Αθηνών είχε σχέδια για ανάπλαση της Πανεπιστημιούπολης, τα οποία τώρα, πλέον, μένουν στο συρτάρι. «Θέλαμε να διευκολύνουμε την παραμονή των φοιτητών στην Πανεπιστημιούπολη, με ανοιχτές βιβλιοθήκες τη νύχτα, με ωραία καφέ και εστιατόρια σε ωραία πάρκα, με χώρους για υπαίθριες θεατρικές παραστάσεις, κινηματογραφικές προβολές και αθλητικές εκδηλώσεις, ώστε όχι μόνο να κάνουμε τον χώρο του Πανεπιστημίου ελκυστικό αλλά και πιο ασφαλή κατά τη διάρκεια όλων των ωρών της ημέρας» αναφέρει στην «Κ» η Βάσω Κιντή, αναπληρώτρια καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος του Συμβουλίου του, η οποία είχε εργαστεί προσωπικά για το σχέδιο.

«Για τον λόγο αυτό είχαμε συνεργαστεί με την τεχνική υπηρεσία, είχαμε έρθει σε επαφή με την Περιφέρεια Αττικής, συνεννοηθήκαμε με συναδέλφους από την Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ για να εκπονηθεί μελέτη, στην οποία θα εμπλέκονταν και φοιτητές της Αρχιτεκτονικής, και είχαμε συζητήσει με χορηγούς οι οποίοι έδειξαν ειλικρινές ενδιαφέρον και ανέμεναν από εμάς περαιτέρω ενέργειες», προσθέτει και τονίζει: «Εργαζόμασταν για να υπερκεράσουμε τις παθογένειες του Πανεπιστημίου, για να υλοποιήσουμε και το έργο αυτό, αλλά όλα σταμάτησαν όταν, πλέον, ο υπουργός Παιδείας απέσυρε την εμπιστοσύνη του από τα Συμβούλια και εξήγγειλε ότι τα καταργεί».

<http://www.kathimerini.gr/820293/article/epikairothta/ellada/ta-ellhnika-panepisthmia-odeyoun-pros-to-telma>